

Skřítki
RADOSTNÍČCI
a veselé
čarování

Anna
Burdová

FRAGMENT

Ivana
Pavlišová

Skřítci Radostníčci a veselé čarování

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Anna Burdová, Ivana Pavlišová
Skřítci Radostníčci a veselé čarování
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Anna Burdová a Ivana Pavlišová

Skřítki RADOSTNÍČCI a veselé čarování

FRAGMENT

Text © Anna Burdová, c/o MÁM TALENT, s.r.o., Ivana Pavlišová, 2021
Illustrations © Ivana Pavlišová, 2021

ISBN tištěné verze 978-80-253-5375-2 (1. vydání, 2021)
ISBN e-knihy 978-80-253-5347-9 (1. zveřejnění, 2021) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-253-5348-6 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-253-5346-2 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

O Radostníčcích

Milé děti, jestlipak už jste slyšely o Radostníčcích? Že ne? Vidíte, a přitom jich někdy kolem sebe máme, že by je ani nejlepší počítař nespočítal.

Radostníčci jsou maličkatí skřítkci, kteří, jak už jejich jméno napovídá, přinášejí radost. Jsou tak maličcí, že si můžou postavit domeček třeba v květináči na vašem okně, a vy si toho ani nevšimnete. Kolem dětí je jich nejvíc. Dospělých se taky drží, ale ti je většinou nevidí. Snadno je přehlédnou hlavně ti, kteří si pořád s něčím dělají starosti, nebo lidé, kteří se neumějí radovat ze života. I takovým jsou však Radostníčci stále nablízku a snaží se je potěšit maličkostmi. Existují ale i ale morousové, které jen tak nějaká maličkost nerozveselí, a ti svou protivnou náladou od sebe skřítky odhánějí.

Když zrovna Radostníčci nemají službu v blízkosti člověka, který je moc potřebuje, žijí na malých ostrůvcích radosti v moři Štěstí. Na každém ostrůvku bydlí dva skřítkci, kteří mají na starost určitý úkol, a společně tam hospodaří.

Uprostřed moře Štěstí je velký ostrov, kde se všichni Radostníčci scházejí. Na břehu toho ostrova stojí maják, který, představte si, přijímá signály z lidského světa. Pokaždé, když dostane hlášení, že je mezi lidmi někdo smutný, spustí poplach. Radostníčci pak ze svých ostrůvků přijedou k majáku na papírových lodičkách nebo ve skleněných lahvičkách, ti z větší dálky přiletí v balónu, vzducholodí nebo v bublině z bublifuku, a na ostrově pak rokují, kdo se do světa lidí vypraví, aby smutnému člověku udělal radost.

Pojďme se podívat třeba za skřítky Bambrlínkem a Rifulínem. Žijí na ostrově, který se v moři Štěstí pohupuje jako modrý šálek s bílými puntíky. Mají domeček tak akorát velký, aby v něm měli každý svou postýlku, stoleček a židličku. Víc nepotřebují. Většinu času totiž tráví na zahradě, kde pečují o květiny a bylinky, z nichž získávají kouzelné esence, a o zázračné stromy, které rodí srdíčka. No ano, srdíčka! Stejně, jako se u nás na stromech červenají jablíčka, tak u Radostníčků na stromech zrají srdíčka.

To zas jednou maják spustil poplach, právě když se Bambrlínkem s Rifulínem uvelebili v zahradě na lehátkách. Už měli vypleté záhonky a zalité květiny, a tak si mohli dopřát chvílku odpočinku. Najednou se ale ozvalo poplašné zařízení – na stolečku začala poskakovat polička cukřenky a cinkala jako zvonek.

Skřítkci hned věděli, o co jde. Vyskočili z lehátek a rozeběhli se ke své vzducholodi – láskolodi zaparkované za domkem. V okamžiku už se vznášeli nad ostrovem a manévrovali láskolodí nad moře Štěstí. Z dálky viděli další Radostníčky, jak se slétají k ostrovu s majákem.

„Ahó, Smíšku a Marcipánku!“ mávají na skřítky, kteří letí v proutěném koši neseném barevnými balónky.

„Ahó, Láskovničku a Drahojánku!“ volají na kamarády plující na růžovém obláčku. Jen co všichni přistanou na ostrově, hned si podávají ruce, objímají se a s neskrývanou radostí se vítají, jako kdyby se roky neviděli. A přitom uplynul sotva den od chvíle, kdy se na ostrově sešli ze stejného důvodu jako dnes. Radostníčci se ale mají tak rádi, že se těší z každého setkání.

Když se skřítkci přivítají, sesednou se kolem kulatého stolu v zasedací místnosti pod majákem. Všichni se zadívají na skleněnou kouli, která visí nad stolem. Na co se asi dívají? Vždyť v té průhledné kouli není nic vidět. Počkejte moment... Ale ano, je! Najednou se v ní jako v kulaté

